

[Bernhard Baunsgaard]

som bekendt ikke organisationstvang i dette land. Der er ingen, der tvinger én til at melde sig ind i en fagforening. Jeg har selv været formand for en. Jeg synes, det er en fornuftig måde at etablere sig på i forhold til sit arbejde, men jeg har aldrig kunnet forstå, at disse fornuftige forhold skal være fradragsberettiget.

Derimod synes jeg, det er udmærket, at vi siger til folk: hvis I tegner en forsikring, der dækker en eller anden vanskelig situation som f.eks. arbejdsløshed, så er det rimeligt, at den udgift er fradragsberettiget. Det er nok dér, forskellen mellem os er. I forlanger enten alt eller intet. Jeg vil gerne have lov til at sortere og afskaffe nogle fradrag, jeg ikke kan se begrundelsen for.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Marianne Bentsen-Pedersen siger fejlagtigt, at fradrag påfører samfundet tab ved, at der kommer mindre ind i skat. Ja men dér forveksler fru Marianne Bentsen-Pedersen fuldstændig samfundet med staten og de andre offentlige kasser. Samfundet tjener på, at pengene holdes væk fra statskassen, ved at de kan benyttes på en samfundsmæssigt nyttig måde til at skabe fornuftig produktion, og samfundet taber på, at pengene går ind i den bundløst forgældede statskasse. Man må aldrig nogen sinde sætte lighedstegn mellem samfundet på den ene side og staten på den anden side. Staten er i meget vidt omfang samfundets fjende. Det er ikke den lille forskel på fru Marianne Bentsen-Pedersen og mig, det er den store forskel.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg synes nok, at hr. Bernhard Baunsgaard nu – for jeg ved ikke hvilken gang – er tyet til at tale om noget ganske andet. Talen var om – og hr. Bernhard Baunsgaards udgangspunkt var også – holdningen til fradragsfiduser, og så begynder han at tale om kontingenter til det ene og det andet. Dem kan vi jo altid diskutere, ligesom man kan diskutere kørepenge osv. Men jeg går ud fra, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke vil kalde f.eks. faglige kontingenter for fradragsfiduser.

Lad os prøve at være en lille smule præcise her for en gangs skyld, hr. Bernhard

Baunsgaard, og lad os prøve at definere fiduser. Fiduser er fradragsordninger, som er sådan indrettet, at man motiveres til at have en udgift, som giver øget likviditet. Det var det, hr. Lykketoft påviste at disse konti gør – som vi påviste for 5 år siden. Man motiveres til at have en udgift, fordi det reelt, efter at skatteordningerne kommer ind i billedet, giver øget likviditet. Det er det samme, vi kan påvise med rentefradragsretten, når man motiveres til at tage et pantebrev på 9 plus 3 – et mindre afdrag og en større rente, fordi det giver øget likviditet at tage den højere rente – fremfor et pantebrev på 8 plus 4. Det er fiduser. Lad os ikke begynde at tale om alle mulige andre fradrag, hvor folk har mindre likviditet, efter at de har betalt deres kontingent og fået deres skattelettelse, og begynde at kalde det fiduser.

Jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard: mener han, at en kontingentbetaling – selv om den er fradragsberettiget, men hvor man alligevel har færre penge tilbage, når man har betalt sit kontingent og fået sin skattefordel – er en fradragsfidus, eller kan han forsøgsvis være enig i, at vi skal prøve at definere fiduser som de udgifter, man motiveres til, fordi man får større likviditet, efter at man har haft udgifterne og fået skattefordelen?

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Nu kommer hr. Bernhard Baunsgaard og siger, at vi slet ikke vil sortere i fradragene, vi vil enten have dem alle sammen væk, eller også vil vi ikke have nogen væk. Jeg har aldrig hørt mage til sludder. Jeg siger netop, at vi gerne vil være med til at se på de fradrag, der er på indkomstkatten, og at vi ikke mener, man skal starte med de fradrag, man har ved erhvervelsen af sin indkomst.

Man kan sige, der er mange ting, der er frivillige i forbindelse med, hvad det koster at gå på arbejde. Hvor langt man har til sit arbejde, er mere eller mindre – i princippet i hvert fald – en frivillig sag. At man så i øjeblikket ofte er tvunget til at have langt til sit arbejde, er noget andet. Men sådan kan man ikke dele det op. Man har nogle udgifter ved at have et arbejde, eller også har man dem ikke. Så kan de være frivillige eller ej; A-kas-